

EDUCACIÓ-TRANSMISIÓ DE LA FE
MISIÓ COMPARTIDA PARRÒQUIA-FAMÍLIA-ESCOLA

MAYO 2021
DÉU T'HA ESCOLLIT
Escoltes la crida?
Estàs disposat a respondre?
LA LLIBERTAT DELS FILLS DE DÉU.

No anem a descobrir res nou. Sobre el tema de la llibertat s'ha escrit molt. Té diferents variables i perspectives, totes elles interessants i respectables. Va ser una de les grans reivindicacions polítiques i socials dels últims segles. Eslògan de moltes revolucions. Gràcies al seu progressiu reconeixement, tant els individus com les col·lectivitats, gaudim d'una manera de viure en la que la pròpia iniciativa, la capacitat de prendre decisions, de poder desplaçar-se sense donar raons, d'accedir a multitud de possibilitats en les quals s'exerceix, sense limitacions, el que la voluntat desitja.

Som reticents i no ens cauen bé aquelles persones o propostes que coarten la nostra llibertat, limiten les nostres capacitats de decisió, bé siga per autoritarisme, bé siga per imposició d'altres criteris. Sorgeix un rebuig fins i tot visceral davant aquest tipus d'escenaris.

Però la psicologia, la vivència espiritual, la lectura més pròxima a la condició humana ens revelen que **hi ha una altra definició de llibertat**. No sempre l'home pot fer el que vol. No sempre l'home pot respondre amb llibertat davant les ofertes o possibilitats que la realitat presenta, la vida suggereix.

Hi ha un món interior que afavoreix o bloqueja la nostra capacitat de decisió, d'aconseguir els objectius desitjats o pretesos. La llibertat exterior ve, d'alguna manera, mitigada per condicionaments d'índole personal: el nostre caràcter, les nostres pors, les nostres passions, ansietats, desitjos, etc.

La veritat és que sempre se'ns pot vendre l'afirmació que “tu pots fer el que vulgues, ningú t'ho impedeix”. Arriba fins a tal punt aquesta afirmació que, si la realitat no t'agrada o no s'acomoda a les teues perspectives, la pots canviar, perquè és més important el que tu penses o la idea que tu tens, que la mateixa realitat. Tens llibertat per a ajustar la realitat a la idea que tu tens d'ella, encara que la realitat s'entossudisca a mostrar-te que és com és.

Bé, Sant Pau arriba a reconèixer que, fins i tot coneixent el que està bé, o el que és bo, no sempre aconseguix realitzar-ho; i viu el fracàs de constatar la dolorosa realitat d'actuar en forma contrària al que desitjaria fer i no pot.

Si portem la categoria de llibertat en altre sentit, podríem afirmar que **la verdadera llibertat és aquella que respon al que la nostra consciència verifica que cal fer.** Poder prendre decisions en contra del que “ens demana el cos”. Dirigir les nostres actuacions al que considerem bell, bo i vertader.

Jesús ens dirà que “dóna la vida lliurement” perquè té poder per a això. Confessarà que lliurement puja a la creu, que lliurement respon a l'amor del seu Pare. No se sent lligat a ningú i, no obstant això, es relaciona amb tots, s'entrega a tots. **Perquè no és una “llibertat de”, sinó una “llibertat per a”.**

Per a moure's en aquests paràmetres **és molt necessari el propi coneixement.** Conèixer les fonts de la nostra personalitat, acollir la pròpia història, assumir les limitacions, al mateix temps que els dons, que ens acompanyen cada dia.

Al costat de l'experiència del creixement per a poder viure una llibertat en vistes a “un per a”, creiem necessari que cresca la confiança i l'atreviment o coratge.

No insistirem en la manera d'escoltar i acollir la iniciativa de Déu. Aquest mes volem incidir en **la resposta que l'home, que tu i jo, podem donar a la crida del que és tot misericòrdia**. Vaja per davant que, segons l'experiència dels sants, o de tot creient que així ho ha experimentat, Déu capacita a aquells que tria per a donar una resposta i per a complir la missió. Això ja dona molta confiança.

És possible que la pròpia rebel·lia davant l'oferta divina siga un signe de l'exercici de la nostra llibertat. La mateixa capacitat de dir NO mostra que la relació és real. Per si de cas, que ningú es confonga, estem parlant de la crida a ser fills de Déu. Això de la vocació a la vida consagrada, a la vida matrimonial, o a les missions, és un altre capítol.

Voldria ser lliure, però trobe esclavituds en la meua vida. Voldria ser atrevit, però descobrisc temors i resistències en mi. Voldria complir les meues expectatives de vida, però visc certa desesperança en el futur. En alguns moments, sembla que ho tinc clar, després apareixen tenebres i sotsobre.

Doncs res, tot això és necessari, educatiu, meravellós perquè comence el dia la vertadera llibertat, això de poder anar a la recerca de l'altre, de l'Altre, sense temor, en confiança, en plena consciència, amb alegria. Amb tot el camí de discerniment recorregut. Amb les garanties de les batalles perdudes i guanyades. Amb les ferides curades i cicatritzades.

Confiats que la iniciativa la porta Déu i amb les garanties de la seua fidelitat. Llavors, sí. Em sent amb la llibertat de respondre, de escollir.

Aquest apartat el tanquem amb un detall d'una de les obres més importants del florentí Miguel Àngel, "La Creació d'Adam".

Aquest fragment del fresc de la Capella Sixtina mostra el tema que hem treballat al llarg del full de reflexió mensual del mes de maig: La llibertat.

La mà que es troba a la nostra dreta és la de Déu, que en el zenit de la seua creació, pensà en l'home i el va ser a la seua imatge i semblança. A l'altra banda, ja desvestit del fang, trobem Adam, criatura nova feta i estimada per Déu des del moment de la seua creació.

Les mans es busque però no hi arriben a tocar-se. La mà de Déu roman rígida, alçada i atenta propiciant l'encontre, però és en la de l'home on resta la llibertat de tocar-li i dir sí a la crida i el camí que Déu té preparat per a ell.

El dit índex de Déu s'estira per damunt de la resta, els altres quefers queden a banda per que l'amor de Déu Pare és sens dubte deixar les 99 ovelles per eixir a l'encontre d'aquella que està perduda.

PREGUNTES PER A LA REFLEXIÓ.

1. Què descobrisc en mi que em té tenallat i m'impedeix actuar amb llibertat?
2. És possible que siga recelós o desconfiat. Què o qui ho ha provocat?
3. Quins reptes se't presenten en aquests moments de la teua vida? Creus que els pots aconseguir?

4. Per quines coses creus que val la pena confiar en un altre, en un Altre?
5. Verifica experiències d'una "llibertat per a" en la teua vida.

FESTIVITATS DE MAIG

02 de maig, Dia de la Mare Com ho celebrem?

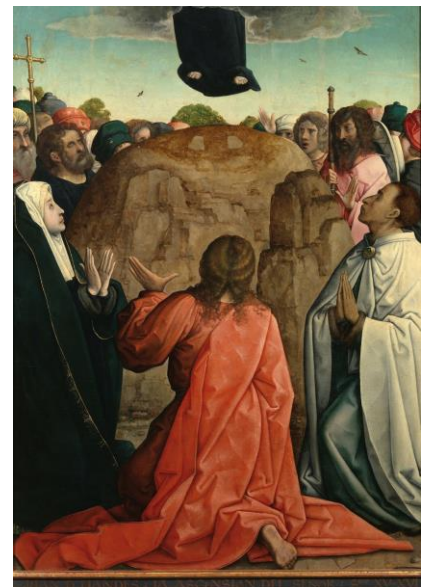
08 de maig, Madre de Déu de Gràcia: Aquesta advocació mariana té els seus orígens en la frase que l'Arcàngel Sant Gabriel va dir a Maria el dia de l'Anunciació: "Déu et salve Maria, plena de Gràcia!". Per als cristians aquesta advocació fa destacar més aquesta qualitat divina que Déu atorgà a Santa Maria.

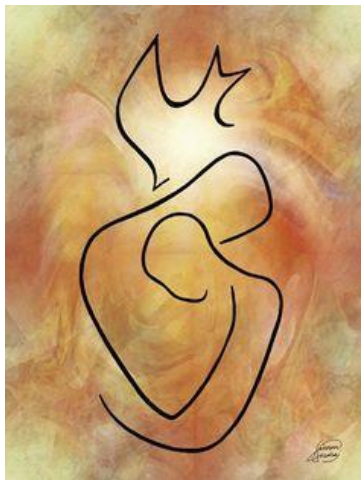

09 de maig, Ntra. Sra. Dels Desemparats: És la patrona de la Ciutat de València i de la Comunitat Valenciana. La imatge porta al nen Jesús amb una creu a la mà dreta i un assutzena. Aquesta imatge és coneguda carinyosament com "La Geperudeta"

13 de maig, Ntra. Sra. de Fàtima: Aquest dia recordem l'Aparició de la Mare de Déu als tres xiquets de Fàtima. La primera aparició va tindre lloc al 1916, y des d'aleshores milers de persones pelegrinen al Santuari de la Mare de Déu de Fàtima.

16 de maig, L'Ascensió del Senyor: Es celebra quaranta dies després del diumenge de Pasqua i commemora l'Ascensió de Jesús al cel en presència dels seus deixebles després d'anunciar-los que els hi enviaria l'Esperit Sant.

23 de maig, Pentecosta: La Solemnitat de pentecosta és una de les més importants al calendari de l'Església i conté una riquesa especial amb un significat molt profund.

24 de maig, María Auxiliadora: Se celebra a la Virgen María como Auxilio de los cristianos. Esta advocación aparece en las letanías del Santo Rosario.

26 de maig, Sant Felip Neri: Va estudiar filosofia en Roma i posteriorment teologia. Conegué a Sant Ignaci de Loyola i fundà la congregació de l'oratori, una confraria per ensenyar a pregar als nens.

27 de maig, primer dijous després de la Pentecosta, **celebrem Jesucrist Summe i Etern Sacerdot:** Commemorem el sacerdocí de Jesucrist i l'extensió en d'aquest sagrament en els seus ministres. Valorem els nostres sacerdots que ens acompanyen i ens ajuden!

30 de maig, Solemnitat de la Santíssima Trinidad: Els catòlics creiem que la Trinitat és una. Creiem no en tres déus, sinó en un Déu en tres persones diferents.

31 de maig, Visita de la Mare de Déu: El mes de maig finalitza amb la visita de la Mare de Déu a la seua cosina Elisabet, que estava a punt de donar a llum. Quan Maria va arribar, el xiquet que esperava Elizabeth va saltar d'alegria

